

ПИСМО

отъ

Котенцето Памучко, до баща му
Котаранъ Котарановъ

ВЪ СЕЛО ЯБЪЛКОВО.

обрий ми татко, Котаране,

Съ настоящето си кратко пѣсьмце ида да те поздравя и да ти изява моята дълбока къмъ тебе почитъ. Въ сжшото врѣме ти изпра-
шамъ моитъ синовни поклони.

Азъ съмъ живъ и здравъ. Пожелавамъ и на тебе добро здраве и честитъ животъ.

Моята малка господарка, която, нали помнишъ, ме донеси отъ село въ града, много ме обича и ме пои съ вкусно млѣ-
чице. Ахъ, какъ ми е жално, за гдѣто не мога да ти налѣя въ този пликъ отъ това млѣкце, та да го поопиташъ и ти!

Едно само не харесвамъ на моята госпожичка: — много обича да ме кичи и облича въ разни прѣмѣни. Или ще ми покрие главата съ нѣкое шалче, или пѣкъ шапка ще ми гуди надъ ушитъ. Прѣди малко тя бѣ покрила главата ми съ една копринена шапчица. Азъ мяукахъ, дърпахъ се, отмахвахъ шапчицата съ краче, но нищо не помогна. Тогава разгнѣвехъ,

